

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/4 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Cu 1-a Ianuarie v. 1891

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în care li-s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Politica oportunista.

Părțile năsăudene ale Ardealului au reclamat de un șir de ani încoace pentru sine o politică aparte sub cuvânt, că acolo Românii au să salveze deosebite interese și că numai prin o abateră dela programul partidului național se va putea ajunge scopul. Astfel găsim pe reprezentanții alegătorilor români din părțile năsăudene la toate conferențele politice din Sibiu, îi vedem apărând în rînd cu ceilalți programul partidului național, dar' acasă la ei lucrău după-cum credeau ei că cere apărarea intereselor lor așa numite „locale“. Era o atitudine echivocă, dar', precum se susținea, necesară.

Astăzi, după-ce faimosul baron Bánffy a plecat din mijlocul Românilor năsăudeni, fiecare este pus în pozițiune, de a cântări după adevărata lor valoare rezultatele politice oportuniste, purtate cu atîta zel de fruntașii aceluși ținut.

Nu voim să ne ocupăm cu întrebarea, dacă Românii năsăudeni, rămânând neclintii prelungă programul dela Sibiu, puteau să ajungă vre-odată acolo,

unde sînt astăzi. Nu voim să ne ocupăm cu această întrebare, fiindcă ea acum e de prisos. Ne mărginim numai a constata, că cu ajutorul politice oportuniste Românii din părțile năsăudene au ajuns a fi politicesce demoralizați și astfel li-s'a îngreunat neamsemnat mai mult apărarea cauzelor naționale, pe care nu le-au pierdut încă în era Bánffy-ană. Multe și frumoase pozițiuni au trebuit părăsite, ear' cele puțin ce li-au rămas, sînt amenințate și nu pot fi apărute, fiindcă luptătorii sînt risipiți, bănuși și certaiți între sine. Aceasta e situațiunea de față în Năsăud. Și în această situațiune se găsește România din acele părți, când e vorba să li-se denumească doi funcționari înalți: prefectul comitatului și vicarul bisericesc al ținutului.

E timpul suprem, ca Românii năsăudeni să-și vină în fire și să rupă cu trecutul trist, pentru-ca un nou spirit să-și găsească calea între ei și să adune pe luptătorii necompromișați în giurul cauzei naționale.

Noi am primit din mai multe părți informațiuni despre stările sociale și politice de prin părțile Năsăudului, ni-s'au prezentat acte, din care ne-am convins, că era absolutistică a baronului Bánffy a știut compromita politicesce pe mai mulți dintre fruntașii români de acolo, ni-s'a desvilit în toată golăteala lor intrigile ce s'au ținut în casa unui concurent la scaunul vicarial din Năsăud cu privire la ominoasa și regretabila afacere din Feldru; n'am dat publicității aceste informațiuni primite, fiindcă credeam și credem, că tot va mai fi posibilă o înțelegere și o acțiune comună a acelora din fruntașii ținutului, care au știut să se străcoare neatinși prin era demoralizațiunii.

Să nu uite Năsăudenii, că ei tot mai au câte ceva de a perde. Și între acest „ceva“ în prima linie sînt instituțiile de învățămînt, care sînt așezate pe teritorul lor. Precum e situațiunea de față, dacă nu se va putea înghițea o nouă trupă de apărare, care să fie inspirată nu de slugărnicia rușinoasă a erei trecute, ci de virtutea bărbătească a strămoșilor grănițeri, fortarea culturală, încredințată fiilor de astăzi ai grănițerilor de odinioară, va fi cu desăvîrșire pierdută.

Tocmai din acest punct de vedere, actul denumirii unui nou vicar bisericesc în Năsăud, în locul preavrednicului bătrîn Moșil, ne pare a nu fi lipsit de oare-care însemnătate. E vorba,

ca în zilele aceste să se întrunească toți preoții vicariatului la o sfătuire în acest scop. Dacă votul preoții tractuale, condusă de binele națiunii și al patriei, cumpănesce preste tot ceva la denumirea noului vicar, atunci să se caute a se alege un bărbat, în giurul căruia s'ar putea grupa toate elementele bune și naționale din acele părți. Sperăm, că consistorul diecesan din Gherla va mai simți în sine încă atîta tărie pentru a pute și numi pe vrednicul ales al preoții tractuale. Ear', — ceea-ce nu voim a presupune — dacă stăpînirea administrativă din trecut ar fi știut mina vlăstarele demoralizațiunii și în tagma preoțescă din acel ținut, atunci bărbatii integri au o îndoiță datorință, de a se raila și de a face tot posibilul, pentru-ca procesul de descompunere să se oprească și afacerile să iee earăși cursul lor normal.

Noi regretăm rezultatele politice oportuniste, inaugurate altem cu atîta „iscușință“ în părțile năsăudene, dar' nu putem să nu dăm cu această ocaziune expresiune și satisfacțiunii ce trebuie să o simtă toți aceia, care au advertisat pe Năsăudeni a merge căile lor particulare. Ear' aceia, care cred, că prin o atitudine prevenitoare, prin un fel de căciulire și slugărnice pot ajunge în politică mai mult decît prin o atitudine chibzuită, dar' resolută și bărbătească, n'au decît să privească la situațiunea actuală a Românilor din părțile năsăudene.

„Baza pentru o Ungarie maghiară mai frumoasă“. Biroul de corespondență oficios raportează: „În ședința dieței de ieri s'a pus la ordinea zilei proiectul de lege despre **asilele de copii**. Referentul Hagara a accentuat importanța proiectului și a ține că el țințese la desvolțarea aptitudinilor morale și intelectuale ale copiilor și face cu puțință învîșțarea limbii statului în cea mai fragedă etate. Prin înființarea acestor institutii punem baza pentru o Ungarie maghiară mai frumoasă. Ministrul Csáky a ține, că cu acest proiect noi premergem străinătății; cel mai însemnat moment, care a pricinuit proiectul, e că băieții locuitorilor patriei poliglote învață limba legislativei (Aprobării și îndelungate) și fiindcă pot să fie introdusi în cunoștința limbii maghiare Adolf Zay recunoaște importanța proiectului, dar' e convins, că afacerea aceasta va produce multe cestiuni delicate, care nu pot folosi cauzei. El se pro-

voacă la împregiurarea, că Sașii înființează școalele și institutele lor cu propriile lor cheltuieli. El nu e prietenul institutelor de siluire. Oratorul ilustrează apoi proiectul din propriul punct de vedere săsesc“.

Din sacul cu minciunile „patriotice“.

„Budapești Hirlap“ primesce din Sibiu cu data de 17 Ianuarie o telegramă, în care se apune, că „Tribuna“ „și scrie sieși“ din Berlin despre înființarea unei lige germane asemenea celei din Bucuresci. Prin exemplul acestei societăți ar voi „Tribuna“ să împrietenească pe Românii din Ungaria cu liga românească. Foile valache din Ardeal acum nici nu ar face altceva, decît salută mereu liga și injură pe aceia, care nu sînt prietenii ligei.

Înainte de toate e o miciună precăt de proastă, pe atît de obrasnică, că „Tribuna“ și-a scris sieși din Berlin. Tot atît de proaste precăt de obrasnice sînt și celelalte două aserțiuni minciinoase.

Același diar se ocupă în alt număr cu articolul dlui Tache Ionescu, intitulat „Iredenta română“, și ține, că, după acest articol, Românii ar renunța la Ardeal.

Și acest mod de constatare se ține de categoria minciunilor „patriotice“, care născocesc ceva pentru a pute și constata contrarul fantasmagoriilor proprii.

Observăm numai, că acușările șuchiate de acest soi se plămădesc într'o oficiină de minciuni ce-și are sediul în Sibiu.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 8 Ianuarie st. v.

Afaceri interne.

„Egyelértés“ află, că ministrul de justiție Szilágyi va presenta camerei cît mai în grabă, poate încă în decursul acestei luni, mai multe proiecte justitiare. De aceste se țin proiectele despre procedura în afacerile bagatele și sumarie și novela legii penale. Afară de aceste proiecte ministrul are de gînd să prezenteze cel mult până în Martie proiectul de lege despre organizarea judecătoriașilor de prima instanță și despre procuraturile de stat. Cel dintîiu se rapoartă atît la judecătoriașii singulare, cît și la cele colegiale și organizarea acestora se va aduce în consonanță cu instituțiunea verbalității. Totodată se vor lua dispozițiuni pe calea ordonanței în privința calificării jude-

lor, a ordinei afacerilor și a exerciării controlului. În sfîrșit ministrul de justiție va presenta încă în această sesiune proiectul de lege despre procedura disciplinară față cu județii, pentru-ca această lege să se poată duce în deplinire imediat după-ce Tablele reg. își vor fi început activitatea. Același diar împărtășește, că și proiectul de lege despre judicatura Curiei reg. în afacerile electorale e deja gata și acum se lucrează numai la raportul de motive.

Contele Ferdinand Zichy a adresat zilele aceste o scrisoare deschisă către soții sei de principii dintre magnați despre asilele de copii. În această scrisoare se spune, că în proiectul de față guvernul încungiuță pretutindenea caracterul confesional. El nu permite o rugăciune rituală și dispune în locul acesteia o „rugăciune piă“ și exclude pretutindenea învățarea religioasă. Prin aceasta, ține contele Zichy, noi educăm o generație nefericită și nu facem nici un serviciu patriei. Contele Zichy e de părere, că soții sei de principii dintre magnați trebuie să iee poziție față cu această parte a proiectului de lege.

Afacerea patriarhatului din Constantinopol.

Un comunicat al diarului „Anzeiger“ vorbesce despre negocierile dintre Poartă și patriarhatul ecumenic, care au pașit și în Rusia o impresie deprimătoare. Și exprimă speranța, că acum, după făturarea principalelor puncte de controversă și după redeschiderea bisericilor ortodoxe, celelalte cestiuni pendente se vor rezolva ușor. Rusia ar trebui să se răzgîndească adînc încercările, de a conturba străvechia orîndueală a bisericii orientale. Rusia va trebui să privească în aplecare Sultanului. de a împlini pretențiunile juste ale patriarhatului, o dovadă eclatantă despre grija ce o poartă Sultanul pentru binele sudiișilor sei ortodoxi.

Revoluția în Chili.

Revoluția din Chili ia dimensiuni tot mai mari. Flotta a blocat Iquique și a amenințat Valparaiso-ul. Se pare, că conducătorii revoluțiunii primesc însemnate ajutoare. Domnesc serioase îndoeli cu privire la reușita luptei dintre guvern și insurgenți.

FOIȚA „TRIBUNEI“

Homo sum.

Homo sum: humani nil a me alienum puto.
Terențiu, Heautontimorumenos A. I. Sc. I. V. 77.

— Roman —

de

George Ebers.

Cu autorizațiunea autorului tradus de

Mugur.

Capitolul II.

(Urmare.)

„Ai fost în Palaestra?“ întrebă Paul mirat.

„În arena timagetică“, strigă Hermas înfocându-se.

„Dela poartă am privit la jocurile junilor, cum se luptau și cum aruncau la țință cu discuri grele. Mai nu 'mi-au sărit ochii din cap privind și îmi venia să sbier de năcaș, că trebuie să stau acolo în pelea aceasta murdară de oaie și nu pot lua parte la luptă. De n'ar fi venit Pachomie, pe ranele Mântuitorului, că aș fi sărit în arenă și aș fi provocat pe cel mai tare între toți, și m'aș fi luptat cu el și aș fi aruncat discul mai departe ca nătarul acela parfumat, care a fost învingătorul și l-au încoronat“.

„Mulțumesc lui Pachomie“, zimbă Paul, „că te-a reținut, căci în arenă ai fi secerat numai batjocură și rușine. Ești tare, sigur, încercarea discului trebuie învățată ca oriunde“.

Și Eracle ar fi biruit în acest joc. Dacă ai știere și cunoașterea apucături-

„Nu aș fi aruncat pentru prima-ooară“, strigă junele. „Uite aici ce știu!“

Cu aceste cuvinte se plecă la pămînt, ridică o lespede netedă de peatră, de care stau grămeși acolo, pentru a întări cărarea, și luă avînt puternic și aruncă discul de granit preste abis departe în adîncime.

„Veți!“ strigă Paul, care s'a uitat cu atențiune și nu fără curiositate agitată, când a aruncat. „Ori-cît de tare țiar fi brațul, fiecare începător aruncă mai departe ca tine, dacă scie apucăturile. Nu așa, nu așa: lăturea cea îngustă a discului trebuie să taie aerul ca un cuțit. Cum ții tu mîna, aruncă muierile. Brațul oblu, ear' acum pune piciorul stîng înapoi și îndoiaie genunchiele. Uite hăbăucul! Dă-mi mie peatra! Așa se prinde discul, așa se încoadă trupul și se plecă genunchii ca lemnul unui arc, pentru-ca fiecare coardă a trupului întreg să ajute a repeși discul. Așa este deja mai bine; dar' încă tot nu e cum se cade. Mai întîiu ridică discul cu brațul întins. Apoi ia țința la ochiu. Acum aiaptă-l tare înapoi. Stai! Încă odată! Brațul trebuie să fie mai tare încordat înainte de a arunca. Asta mai merge, dar' ar trebui să poți arunca până la palmiera de dincolo. Adă-mi mie lespede ceia și peatra de colo. Așa. Cornurile neegale împedă puterea repeșitoare. Acuma bagă de seamă“.

Aceste cuvinte Paul le rostise cu vioiciune gradată, ear' acum apucă lespede de peatră ca înainte de mulți ani, când nici un june din Alexandria nu-l întrecea în aruncarea discului.

El își plecă genunchii, își încorda trupul, sovăli de câteva-ori din chiotoarea mîni, și luă avînt cu brațul încordat până la extrem și aruncă peatra în depărtare, precând degetele contrase dela piciorul drept se îngropară în pămînt.

Înainte palmierii, care și-o luase de țință, peatra cădă la pămînt fără să o ajungă.

„Așteaptă“, strigă Hermas, „lasă să cerc eu a nimeri palmiera“.

Peatra lui zăvîră prin aer, dar' nu ajunse nici colina, pe care prinsese palmiera rădăcini.

Paul clătina din cap desaprobând, luă și el o lespede și acum se începă între amîndoi o emulațiune vivace. Cu fiecare aruncătură sbura mai departe peatra lui Hermas, care imita cu multă docilitate ținuta și apucăturile învățătorului seu, precând brațul bărbatului mai de vîrstă începă a se oboși.

Acum peatra lui Hermas ajunse deja a doua-ooară palmiera, precând Paul la aruncătura din urmă nu s'ajunse nici măcar colina.

Pofta de emulațiune tot mai tare îl cuprinsese pe anachoret.

El aruncă vestmintele de pe umeri, și ridicînd o nouă peatră strigă, ca-și-cînd ar sta între tovarășii sei sculptori de ulu parfumat din arena timagetică, unde atîtea cununi și-a eluptat:

„Pe Apollo au arcul de argint și pe Artemida iubitoare de săgeți, am să ajung palmiera!“

arborele lovit tremură și Hermas strigă plin de bucurie:

„Admirabil, admirabil! Asta a fost lovitură. Vechiul Menandru n'a murit încă! Adio și mîne aruncăm mai departe“.

Cu aceste cuvinte părăsi Hermas pe anachoret și grăbi cu pași urieși pe munte la vale spre oasă.

Ca un somnambul, pe care o voce brutală îl strigă pe nume, se cutremură Paul la aceste cuvinte.

Eșit din fire se uită împregiur, ca-și-cînd ar avé să se orienteze într'o lume nouă.

Picuri mari de lacrimi îi țuruiău pe frunte și rușinat își adună hainele de pe pămînt, acoperindu-și cu ele mădularele goale.

Un timp oare care se uită după Hermas, apoi își prese cu adîncă durere fruntea și lacrimi grele îi curseră în barbă.

„Ce am ține?“ șopti el singur. „Fiecare venă din omul cel vechiu este stîrpiță aici în lăuntru? Nebulun de mine, nebulun plin de vanitate! Îmi ține Paul, dar' Saul sînt și mai tare decît Saul!“

Cu aceste cuvinte se aruncă în genunchi, și apăsă fruntea de stîncea viitoare și începă să se roage.

Era ca-și-cînd ar fi cădă într'o înălțime în săbiu și sulfi, ca-și-cînd țiar sîngeră inima și sufletul și topt în lacrimi și durere, făcîndu-și împături și blăstămîndu-se, nu simți arșița soarelui ce tot mai sus se ridică, nu observă cum timpul trece, nu auzi că mulți peregrini, veniți la locurile sfinte sub conducerea episcopului Agapit, se apropiu de el.

Peregrinii îl vîdură rugându-se, și au țiră suspinînd, și admirară evlavia și la un semn al conducătorului îngenunchiară în poia lui.

Cînd Paul în cele din urmă se ridică, observă surprins și spăriat pe martorii rugăciunilor sale. Apoi se apropiă de Agapit, ca să-i sărute haina; dar' acesta ține:

„Nu așa! Cel mai evlavios este cel mai mare între noi. Amici, să ne plecăm înaintea acestui sfânt bărbat!“

Peregrinii ascultară porunca.

Paul își acoperi fața cu mînilor și suspină:

„Sărmanul de mine, sărmanul de mine!“ Ear' peregrinii îi lăudară smerenia și plecară mai departe cu conducătorul lor.

Capitolul III.

Hermas se duse fără de a se oprir. Se afla deja la cea din urmă cotitură a cărării de pe vale și vîdură la picioarele în valea întinsă apa împede a părășului, făcea aici roditor pămîntul deșertu curmalii cu trunchiuri înalte și nenumțate de tamaris, printre care se ridică sele încungiuțate de mîi grădini și de bîie îngrijite ale locuitorilor din oasă. deja cîntatul unui cococ și prietenos al cânilor, care pentru el, obicnuit încungiuțat de tăcerea adîncă a singur înălțimea stînceoasă, suna ca un salt jocului vieții, la care se doria.

Își stîmpără pașii și își sculurile subțiri de fum, care cămînurile numeroase de sul-

Străsnicii oficioase.

În numărul seu dela 17 Ianuarie n., „Nemzet“ se ocupă cu noi Românii și publică următorul prim articol:

Maghiarul trebuie să-și adune toate puterile, pentru-ca să nu-și pască răbdarea, când citește articolul câte unei foi burescencene sau al câte unei foi maghiarofage din Germania despre situația Românilor din Ungaria.

Acel conglomerat al minciunilor obrasnice, acea supremă fineț a seducției, care, garnisită cu turbarea urei de rasă, se manifestează în aceste, e în adevăr fără părechie.

Ar trebui să ne încingem condeiul în călimarul murdar al agitatorilor naționalităților, dacă am voi să dăm un răspuns demn la aceste infecțiuni și pentru fiecare șir de al lor ar trebui să le facem proces de calomniare în numele națiunii maghiare înaintea tribunului minții sănătoase și nepreocupate, dacă adevărul nostru nu ar fugi dinaintea noastră.

Cu serioasă îngrijire vedem, cum mâni ușurate și criminale aprind în giurul nostru focul urei de rasă; și noi nu ne îngrijim de noi înșine, ci de naționalitățile din patria noastră.

Pentru-că dacă în Ungaria are acum fiecare naționalitate, Valachul, Slovachul, Neamțul aceeași libertate, pe care o are și Maghiarul, ba, din marișimozitatea darnică a legislației dela 1868, prin legea despre naționalități au mai dobândit și favoruri separate, și dacă națiunea maghiară vede ear' în Valach, în Slovach și în Neamț pe propriul ei fiu și Maghiarii privesc de frați ai lor pe cei-ce aparțin naționalităților de limbi străine; și dacă prelungă o asemenea situație a naționalităților nutretea urei de rasă purcede dela naționalitățile înșei, atunci cine mai poate sta bun, să nu în cercurile oficioase ale statului unice, ci în înșaiși societatea maghiară nu se potă de puterică reacție, al cărui efect ne băba chiar periculos 'l-ar simți tocmăi itățile?

Se gândească numai cei din România, că națiunea maghiară ar urma cu răsuflarea „culturii naționale“ în același fel, și se propagă acum în România — și poate-că tocmăi cu același drept ar pute să o facă, — nu României ar avé să-i pară rău?

Căci ce se face în România? Tin adunări, aduc hotăriri de protestare și condamnaré, înfruntăză ligă națională și adună bani în scopul, de a începe o agitațiune afară de frontierele României, se mestecă în afacerile interne ale unui suar străin și aștă pe locuitorii de limbă valachă ai acestui stat în contra acestui stat. Și aceasta o fac sub firma „culturii naționale“. Și apoi mai vin Maiorescii și vorbesc în contra Maghiarilor și fel de fel de gazetari scriu în contra națiunii maghiare.

Și ce fac ei în Ungaria în interesul naționale? Fac reuniuni de cultură și de activitate, al căror teren de activitate e strict limitat pentru Ungaria și apoi vin Széll și Bekács de dincolo de Dunăre, Iuliu Horváth și Bartha din Ardeal, Szalavszky și Rudnay și protestează unisono în contra maghiarizării cu forță. Națiunea maghiară se adresează către naționalități cu cruțare, cu gingășie și aproape cu supunere și le dă cu imbelșugare din binefacerile culturale, și înfruntăză asile de copii, grădini de copii, școli populare, împărțesc premii pe

în lucrarea luminoasă a soarelui ce tot mai sus se înălță.

„Acolo“, cugetă el, „ferb vestele prânful pentru bărbați și mumănile pentru copii și acolo, unde se ridică fumul cel negru, poate se pregătesce un ospet' gras pentru musafiri; dar' eu nu sânt nicăiri acasă, pe mine nu mă chiamă nimenea.“

Emulațiunea cu Paul îl agitase și-l încurajase; dar' vederea orașului îi umplu tinăra inimă cu nouă amărăciune și buzele i-se mișcau convulsiv, când privia cojocul de oale și mănile sale necurățite.

Luând în grabă o hotărâre, întoarse oasei spatele și grăbi pe munte în sus.

La un isvor, numai lui cunoscut, își aruncă haina sa dură de pe sine, lăsă apa răcoroasă să-i curgă preste trup, se spălă cu grijă și cu voluptate, își peptenă părul des cu degetele și alergă ear' spre vale.

Valea scufundoasă, pe care mergea, se deschidea la o colină ce se ridică din șes și pe cărui coastă dinspre Răsărit era aşezată o așezăciune nouă, ear' din toate celelate părți împrejmuată de ziduri și șanțuri, după locuitorii orașului se scutiau, când Sarapăritori amenințau orașul.

Această colină trecea de un loc cu o biserică sfânt, căci pe virful ei se dice, că Moisi înaintea de lupta cu Amalec, precând Aaron și Hur îl sprijiniu cu stăruință.

Și mai erau și alte locuri venerabile pe valea oasei.

Și mai spre Meață noapte, era o colină mai înaltă, unde Moisi izvorul, ceva mai sus, și la Ost colina, unde Domnul a

seama învățătorilor și a învățăcelor, numai pentru-ca să facă ceea-ce li-e datorința și ca să-și însușească preagrațios limba acelui stat, a cărui pâne o mănâncă și care se îngrijesc de trailul lor pacinic.

Dacă acum exemplul societății din România ar fi molipsitor pentru societatea maghiară și aceasta își va croi și ea marginile și mijloacele agitațiunii pentru cultura națională pe calapodul celeia și șovinistii maghiari radicali ar întrece pe politicianii culturali moderați și plini de tact; oare nu ar fi asta în paguba României întocmai ca și în paguba Românilor din Ungaria?

Pentru-ca să seducă străinătatea și să arete cel puțin la aparență, că „Valachii sânt apăsați în Ungaria“, agitatorii de profesiune prezentează naționalitatea valachă, ca-și-când ea ar fi în Ungaria un factor de drept public de rang egal cu națiunea maghiară, și foia maghiarofagă berlineză „Tägliche Rundschau“, care ne distinge prin aceea, că din incidentul unui articol de ai nostri mai de aproape ne atacă, scrie între altele, că adevărul Valachii cer aceleși lucruri, — și nimic altceva, — pe care Nemții, Cehii, Polonezii, Croații și Maghiarii le-au căpătat deja demult dela Coroana habsburgică: școli proprii, tribunale valache și guvernament provincial autonom. Prin urmare drăguții de agitatori nu vor „nimic altoeva“, decât revoluție de drept public în Ungaria și de dragul acesteia ei uită, că poziția Maghiarilor în Ungaria nu se potrivește cu poziția Cehilor din Austria, că poziția de drept public a Valachilor nu e egală cu poziția Maghiarilor, că națiunea maghiară nu a căpătat dela „Coroana habsburgică“ nici un fel de drept național, căci Casa de Habsburg și-a primit coroana ungară dela națiunea maghiară și acea coroană, care împodobesc capul Regelui, e coroană curat maghiară și nu se află în ea nici diamant cehic, nici petricele valache.

Di Dimitrie A. Sturdza asupra situațiunii.

Sub titlul „România ca obiect de compensațiune în negocierile vamale germano-austriace“ citim în „Kreuzzeitung“ (numărul dela 8 Ianuarie):

Din diferite sciri s'a putut vedé, că la începerea negocierilor vamale între Austro-Ungaria și Germania domnia din amândoué părțile idea, că în schimbul unui sacrificiu al industriei austriace trebuie căntată o compensațiune în Europa sud-estică. Acum câteva săptămăni numai, ministrul de comerț al Austriei declară unei deputațiuni de industriali, că Austria va întinde mâna cu dragoste pentru împăcarea răboiului vamal cu România, îndată-ce România ar lua inițiativa în acest scop. Și în răspunsul ce-l dă discursului de felicitare de Anul-Nou al contelui Tizza, ministrul-președinte ungar dicea, că are și el dorința, de a păși în relațiuni comerciale mai bune atât față cu Serbia, cât și față cu România.

În orice-cas din aceste declarațiuni reiese în chip lămurit, că cercurile politice conducătoare din Austro-Ungaria lucrează prin toate mijloacele, pentru-ca să schimbe situațiunea actuală, care a micșorat în măsură disproporționată exportul produselor industriale

grăit cu legiuitorul și colina tufe cu focul, acolo era fântăna, unde Moisi s'a întâlnit cu fetele lui Ietro, Zippora și Ledia le numesc legenda.

Peregrini evlavioși veniau în număr mare la aceste sfinte locuri și între ei mulți locuitori ai peninsulei, cu deosebire Nabatei, care și mai înainte cercetau sfântul munte, pentru a jertfi Dumneșeilor lor, soarele, luna și planeeții.

La intrare dinspre Nord se ridică un castel, în care era o garnisoană împărătească decând sub Traian prefectul Corneliu Palma a supus Arabia pitreică. Aceasta avea să apere înfloritorul oraș din deșert de invasiunile Saracenilor și Blemienilor răpitori.

Dar' și cetățenii faraniți au făcut toate întocmirile pentru scutirea avutului lor.

Pe cea mai înaltă stâncă din creasta uriașului munte, cel mai înalt punct giur-impregniat, susținea păzitori, care ziua și noaptea se uitau în depărtare și vestiau, când se apropia vre-o primejdie.

Fiecare casă din oasă era un castel, căci erau construite din piatră virtuoasă, ear' tinerimea era bine exercitată cu arcul și săgeata.

În apropiere de colina cu biserica locuiau familiile cele mai de frunte și stau casele episcopului Agapit și ale senatorilor din Faran.

Între acestia senatorul Petru se bucura de cea mai mare vață, parte pentru activitatea sa serioasă și pentru averea sa în cordine de piatră, în grădini, curmal și vite, parte în urma rariilor însușiri ale nevestei sale, diaconeasa Dorotea, nepoata nu demult

austriace în țările balcanice, în sens favorabil pentru Austria.

Și deoare-ce dela realizarea acestei dorințe atiră în tot cazul și zelul industrialilor austriaci față cu uniunea vamală germano-austriacă în perspectivă, e de sigur de mare însemnătate a cunoașce în această privință adevăratele opinii ale României.

În acest sens ni-se pare nouă a fi însemnate oare-care împărțășiri, care au fost făcute de curând unui colaborator al nostru din București decând di Dimitrie Sturdza asupra situațiunii de politică comercială. Aceste declarațiuni fac ca să vedem în partea Românilor foarte puțină dispozițiune pentru o împăcare cu Austria; apoi di Sturdza face parte acum din opozițiune, așa că părerile sale nu se pot ușor considera ca părerea cercurilor conducătoare; dar' totodată di Sturdza e cunoscut atât în Austria, cât și în Germania ca bărbatul de stat român, care pledează mai cu căldură alipirea mai strânsă atât politică, cât și economică a României la liga statelor centrale. Se deosebesce apoi mai ales de alți compatrioți ai sei, că el nu-și schimbă aceste păreri asupra politice externe după eventuala sa pozițiune față cu guvernul, ci le proclamă ca un rezultat al unei judecăți corecte, serioase și științifice.

După raportul corespondentului nostru, di Sturdza dicea următoarele:

„Obiceiurile de astăzi ale politicei vamale ale Europei se pot considera numai ca înțelegeri efemere și poartă toate caracterul unor compromise scurt veșuitoare. Această situațiune precă de insuportabilă, pe atât și de neînșuflețită va tiné însă atât de mult, până-când în Europa nu se va hotări odată cu siguranță, care e hotarul răsăritean al Europei etnografice, politice și economice.

„Rusia trebuie despărțită de Europa. Imperiul Tarilor se desvoaltă an cu an mai mult ca o lume în sine; el are o idee de stat, care n'are nimic comun cu lumea germano-romanică a Europei. Scopurile Rusiei sânt neasociabile cu ceea-ce noi numim cultură și civilizațiune; și aceste scopuri nu sânt numai politice, ci și economice. Și dacă astăzi țările industriale apusene mai pot importa cu jertfe și cu umiliri puțină produse în Rusia, în câțva ani se va sfârși și cu aceasta. De aceea ar trebui, ca Europa chiar acum să-și facă socotelile sale cu Rusia și să se gândească numai la sine și numai la puterile sale. Ar fi după aceste un lucru ușor a dovedi, că țările de Răsărit ale Europei, — afară de Rusia, — nu pot exporta mai multe produse de agricultură, decât în realitate le trebuie țărilor apusene. Aplanarea rivalității cercurilor agrare din Prusia, Ungaria și România ar împimpina numai o mică greutate și atunci s'ar pute stabilii întreaga Europa între țările industriale și agricole un raport în adevăr statornic și deopotrivă mulțumitor.

„Această părere a găsit, firese, în Europa numai puțini reprezentanți și tocmăi în cercurile interesate industriale, unde se acapă de pailul exportului rusesc, se vede o tendință de a o combate. Mai mult însă se face opozițiune acestei păreri în Ungaria, ceea-ce pentru România e mai regretabil. Da, în Budapesta e atât de puțină pricepere pentru recusarea sistemului nenorocit rusesc, încât față cu România el e întrebuintat întocmai.

răposatului episcop Cheremon, care fugise aici cu nevestă-sa pe timpul persecuțiunii Creștinilor sub Deciu și convertise mulți Faraniți la învățătura Mântuitorului.

Tare și bino eladită era casa de piatră alui Petru și cu îngrijire cultivată grădina de curmal de lângă ea.

Douăzeci de sclavi, multe cămile și chiar doi cai se țineau de gospodăria lui și ca chirie locuia sub coperișul seu centurioul Phoebicium din Galia, care comanda garnisoana împărătească, cu nevestă-sa; nu tocmă spre bucuria senatorului, căci centurioul nu era creștin, ci un adorator al lui Mithras, într'ale cărui misterii s'elbătecul Galian se ridicase până la gradul de „leu“. De aceea oamenii lui, și cu ei și Faraniții, îl numiau de obicei „Leul“.

Antecesorul seu fusese un oficer de rang cu mult mai mic, dar' creștin dreptcredincios, pe care Petru singur 'l-a rugat să se muté în casa lui. Când apoi, înainte cu un an, leul Phoebicium a luat locul evlaviosului Pancașiu, senatorul nu 'i-a putut refusa cartierul golit.

Serios și fără inimă se apropie Hermas de curtea lui Petru, ear' s'ieala lui creșc, când din antîșambra mândrei case, în care intrase neconturbat, nu sevă în care parte să apuce.

Nu era nimenea să-și deie îndrumare și el nu cuteză să urce scările spre etagiul deasupra, deși se părea, că Petru este acolo. Fără îndoială, căci acum audia vorbindu-se deasupra lui și putea bine deosebi vocea adâncă a senatorului.

(Va urma.)

„Căci întocmai după-cum Maghiarii urmează exemplelor rusești în tractarea naționalităților supuse lor, tot așa s'au purtat ei și în aplicarea convenției vamale față cu România.

„Convenția vamală existentă li-se părea lor valabilă și obligatorie numai întrucât corăspundea intereselor Maghiarilor. Deodată, fără cel mai mic motiv extern, au închis vitele române granița și au nimicuit prin aceasta bunăstarea mai multor districte românesci din Oltenia, dela pasul Turnului-Roșu și din Moldova. Că presupusa boală de vite n'a fost nici-odată un motiv real pentru această închidere a granițelor, o dovedesc împrejurările, că unui negustori jidani, care vindeau apoi vitele române pe un preț de nimic, căpătau de obicei cărți de liberă trecere a vitei preste graniță. Asemenea excepțiuni au fost permise de curând din partea Ungariei și la oprirea vitei dinspre Serbia, România s'a mărginit, față cu această procedare, doi ani întregi numai la protestări, și deși Ungaria a rupt demult convenția, guvernul român n'a recurs la represalii.

„În cursul acestor 2 ani însă fiecare s'a convins, că deocamdată între regatul României și între bărbații de stat ai Ungariei o înțelegere economică e cu neputință și că România, de cumva nu voese ca să se ruineze materialicește, trebuie să caute alte teritorii de desfacere pentru produsele sale. Si aceste teritorii le-am găsit, fiindu-ne cu puțință a încheia convenții comerciale foarte favorabile cu Grecia, Italia Franța și Englitera.

„Scirile oficiale despre exportul grânelor și vitei românesci în aceste țări dovedesc, că noi exportăm ați mai mult decât atunci, precând Ungaria nu ne închisese granițele sale. Și că e mult mai avantajos pentru o țară a avé patru cumpărători consumatori, decât unul singur, e lucru de sine înțeles. De altă parte, în urma răboiului vamal, România a câștigat numeroase fabrici și întreprinderi industriale în țara sa proprie și aume, nu prin Jidani galipieni ori vienezi, ci prin Sași și Români din Transilvania, cari au transpus multe ocupațiuni ale lor din Transilvania în România. O imigrare a acestor elemente e însă pentru regatul nostru todeauna un câștig.

„Din aceste motive, e lucru de sine înțeles, că în România în timpul de față sânt foarte puțin cercuri, care ar avé un avantaj direct în înlăturarea răboiului vamal cu Austro-Ungaria, și că din această cauză dorința unei schimbări a stării actuale din România nu e nicăiri mai pronunțată, precând în cercurile industriale ale Austriei plângerile pentru perderile teritoriale de desfacere se pot auzi zilnic. De aceea ministrul de comerț austriac se pare a nu fi bine informat asupra adevăratelor stări de lucruri, când așteaptă ca România să iee inițiativa înlăturării răboiului vamal. Avantagiul pentru moment ar fi numai pe partea Austriei, care ar pute în câteva săptămăni să ieece cu produsele sale industriale întreagă România. La noi din contră, starea vitei în districtele mărginașe ale Carpaților e nimicită, așa că din aceste părți Ungaria timp de mai puțină ani nu va avé o concurență mai pronunțată. Dacă însă aci exportul de vite preste câțva timp ar ajunge să fie din nou mare, trebuie să ne temem, că Maghiarii vor nesocoti tot așa convenția vamală, ca și în anii trecuți. Și tocmă acum, când în urma „cestiunii ardelene“ relațiunile dintre Ungaria și România au devenit aproape dușmănoase“, trebuie ca România la încheierea convenției vamale să fie în îndoită priveghiere.

Totuși România ar fi gata în împrejurări a face concesiuni industriei austriace, dacă, ca un contra-serviciu din partea monarchiei habsburgice, Românilor din Transilvania li-s'ar da oare-cari drepturi politice. În orice-cas nu-i este permis nici unui guvern a da din mâna sa această armă cu una cu două, pe care o are acum în contra Austro-Ungariei.

Până aici declarațiunile dlui Sturdza, a căror logică noi nu o putem tăgădui.

„La Liberté roumaine“ se pronunță asupra acestui articol în următorul mod:

„Kreuzzeitung“ dela 8 Ianuarie publică darea de seamă a unei întrevorbiri, pe care corespondentul ei a avut-o cu dl D. Sturdza asupra relațiunilor economice dintre România și Austro-Ungaria și asupra eventualității unei reluări a negocierilor dintre cele două state.

„Corespondentul foii berlineze își termină darea sa de seamă cu nisece obs rvațiuni, pe care dl Sturdza le-ar fi făcut în privința cestiunii transilvane, actualmente la ordinea zilei.

„Părerea domnului Sturdza fiind inexact reprodușă asupra mai multor puncte, fostul ministru va adresa lui „Kreuzzeitung“ o scrioare rectificativă, în care va expune complet ideile, care făceau obiectul conversațiunii“.

CRONICĂ.

Sfințirea apei s'a săvârșit în ziua sfântului Botez în suburbiul Iosefin din loc decândă părintele capelan castrens Simion Popovici, asistat de părintele Petru Simțion, cu parada militară prescrisă. La paradă au luat parte o jumătate batalion de soldați din regimentul Nr. 31 cu muzica în frunte sub comanda dlui maior Cerna, ficeriilor gr-ort. dela toate trupele din garnisoana Sibiului, colonelul regimentului Nr. 31 și mai mulți oficeri. În decursul actului sfințirii s'au dat cele trei salve obișnuite, ear' muzica militară a intonat cu multă precizie troparul Botezului „In Iordan etc“. Tinuta ficeriilor preste tot a fost exemplară. După paradă trupele s'au întors în casarmă în sunetul muziceii.

Avis. „Reuniunea română de cântări din Sibiu“ în loc de Mercuri în săptămăna aceasta, va tiné probă Sămbătă la ora 7 tot la Musikverein.

SenateleTablei regesci din Muréș-Osorhei sânt constituite pe anul 1891 în modul următor: I. Senatul civil: Președinte: Gavriil Fekete, președinte de senat. Juci: Petru Pipoș, Ioan Kovács, Wilhelm Müller, Emil Ziegler, Dionisiu Péterffy, Mihail Bocșkor, Gavriil Dósa, Samuil Nemes, Dionisiu Szász, Dionisiu Adam. Notari de senat: Dr. Bela Bodolla, Zoltán Csaba. II. Senatul penal: Președinte: Iosif Schneider, președinte de senat. Juci: Samuil Nagy, Adolf Spech, Stefan Grüz, Ioan Mezei, baron Sigismund Szentkereszt, Ludovic Szentkirályi, Iuliu Kozma, Francisc Csányi, Alexandru Onaciu, Acașiu Szócs. Notari de senat: Dr. Gavriil Pozsonyi, Albert Koncz. III. Senatul mixt: Președinte: Adolf Oberschall, președintele Tablei. Juci: Nicolau Mikó, Iosif Popu, Francisc Gyárfás, Dr. Francisc Fabiny, Alexiu Baross, Iuliu János, Dominic Todorffy. Notari de senat: Dr. Gavriil Bodolla, George Wier.

Din temniță. Din temnița de stat dela Seghedin primim următoarea scrisoare: Onorabila redacțiune! Subscriși venim pe această cale a exprima călduroasele noastre mulțumiri numeroșilor noștri amici, cunoscuți, — domni și dame, — și tuturor binevoitorilor, care din incidentul Anului-Nou s'au simțit îndemnați a ne felicită, parte prin depeși parte prin scrisori, procurându-ne prin aceasta o adevărată bucurie și mângăiere sufletească. La rîndul nostru, venim și noi pe această cale a exprima sincerele noastre doriri de bine și călduroase stringeri de mână. Seghedin, (allamfogház) 4/16 Ianuarie 1891. Ioan Macaveiu, preot gr-cat. Traian H. Pop, publicist.

Distincțiune. Domnul Dr. Coriol Diaconovici, directorul revistei germane „Romanische Revue“, a fost decorat — la propunerea ministrului român de culte, dl Titu Maiorescu, — de Maiestatea Sa Carol I., regele României, cu medalia „benemerenti cl. I.“ pentru meritele sale literare.

D'ale „Kultur-Egylet“-ului. În 18 l. c. „Kultur-Egylet“-ul a predat proprietatea sa din Geogiu-de-jos statului cu scopul, ca acesta să ridice acolo o școală de agricultură. La prelare au fost de față: din partea statului plenipotențiatul ministrului de agricultură Dr. Iuliu Csávossy, din partea „Kultur-Egylet“-ului vicepreședintele Nicolau Bartha și secretarul general Iosif Sándor. Școala de agricultură va purta numele: „Școala de agricultură a contelui Gotthard Kun“. În acest institut vor fi alimentați gratis 32 de băieți de Șteui. Durata contractului cu statul este statorită pe 40 de ani.

Societatea academică literară „România Jună“ din Viena, în ședința sa tinută la 10 Ianuarie a. c., s'a constituit în modul următor: Președinte: stud. fil. G. Candrea; vicepreședinte: Drd. med. E. Solomon; secretar I.: stud. med. N. Comșa; secretar II.: stud. med. Al. Borza; cassar: stud. med. V. Colceriu; controlor: stud. med. T. Lupu; bibliotecar: stud. fil. P. Maximiacu; econom: stud. med. E. Prodanciu. În comisiunea literară: stud. fil. G. Candrea; stud. fil. B. Boiu; stud. med. M. Popescu; stud. jur. C. cav. de Oniciu; stud. fil. P. Maximiacu. În comisiunea revădeătoare: stud. med. L. Popovici; stud. med. T. L. Tilea și stud. med. G. S. Anca. Pentru comitet: G. Candrea, președinte. N. Comșa, secretar.

Neolog. Primim următorul anunț: Subscriși cu inima adânc întristat anunță, că preaiubita și neuitata lor soție, respectiva mamă, soră, soacră, bună, străbună și consăgeană, Anna Vlassa nasc. Poruțiu, după un morb greu și îndelungat, provădută fiind cu sf. sacramente ale maribunților, în 16 Ianuarie a. c. la 2¹/₂ oare din zi, în al 70-lea an al vieții și al 49-lea al fericitei sale căsătorii, și a dat nobilul seu suflet în mâinile Creatorului. Rămășițele pămâtesci se vor așeza spre răpauș etern în cimitirul comun gr-cat. din loc, Duminecă în 18 ale curentei la 3 oare după amezădi. Fie-i țărina ușoară și memoria neuitată! Blaj, în 16 Ianuarie 1891. Elie Vlassa, canonic ca soț. Laura Vlassa văd. Boeriu, Eleonora Vlassa m. Solomon ca tice. Vasiliu Poruțiu, protopop, Ioan Poruțiu, proprietar ca frați. Julia Popu. Poruțiu ca soră. Maria Vlassa m. Anca ca noră. Nicolau Solomon ca ginere și numeroși nepoți și consăngeni.

Carnevalia. Balul Reuniunii pompi-

O serată literară în Abrud. Ni-se

Stimabilă redacțiune!

Mulțumită publică.

SERVICIUL TELEGRAFIC

Budapesta, 20 Ianuarie n. De-

Dobrițin, 20 Ianuarie n. Un ve-

Viena, 20 Ianuarie n. În urma fr-

Graz, 20 Ianuarie n. În urma nin-

Triest, 20 Ianuarie n. Frigul ține

Linda, 20 Ianuarie n. Boden-

Kiel, 20 Ianuarie n. Marea

Hamburg, 20 Ianuarie n. În

Paris, 20 Ianuarie n. Mereu so-

de trifoiu între acei membri ai reuniunii,

Sunt renercați deci pe această cale

Totodată comitetul se ofera a mijloci

Cei împărtașiți cu sîmînțe în anii

Din ședința comitetului central al „Reu-

Eugen Brote, Victor Tordășian,

După- ce dl Ioan Petruț, notar

Șepruș, 1 Ianuarie 1891.

Mulțumită publică.

SERVICIUL TELEGRAFIC

Budapesta, 20 Ianuarie n. De-

Până târziu noaptea a bătut asu-

Viena, 20 Ianuarie n. În urma fr-

Graz, 20 Ianuarie n. În urma nin-

Triest, 20 Ianuarie n. Frigul ține

Linda, 20 Ianuarie n. Boden-

Kiel, 20 Ianuarie n. Marea

Hamburg, 20 Ianuarie n. În

Paris, 20 Ianuarie n. Mereu so-

Madrid, 20 Ianuarie n. În în-

Viena, 20 Ianuarie n. Arhiepiscop-

Praga, 20 Ianuarie n. Dieta a

Bibliografie.

O importantă carte, care nu va lipsi a

„Familia”. Apare în Oradea-mare

„Biblioteca Familiei”. Apare în

„Generatia Nouă”. Revistă științifică

LOTERIE.

Căldarul zilei

Buletin meteorologic.

Table with columns: Presiunea atmosferică, Observată, Diferența din prețuit, Temperatura după Celsius, Maximal și minimal de temperatură, Direcția vântului.

Table with columns: Stațiunile, Presiun. atmosferică, Temperatura la ora, Vântul.

Sosii în Sibiu.

Teatru orașenes în Sibiu.

Economic.

Grâul ardelenesc. Precum scrie

Regularea valutei. „Egyetértés”

Impărțirea armăsarilor la depoi-

Mașini sistemul Keats. Excelența

Exportul de carne de berbece

Titlurile noului împrumut român

Prețul mărfurilor.

Tirgul de rămători în Steinbruch.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 17 Ian. n. 1891

Table with columns: Sămînțe, Prețul per 100 chilogr., etc.

Table with columns: Produsele diverse, Social, Cursul.

Cursul pieței din Sibiu.

Bursa de Budapesta.

Table with columns: Renta de aur ung., etc.

Bursa de Viena.

Table with columns: Renta de aur ung., etc.

Bursa de Bucuresci.

Table with columns: 17 Ian. n. — 4 oare p. m., etc.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta

Pentru redacțiune responsabil: Andreiu Baltes

Concurs.

In scopul edificării unei case cu un etajiu, în care să fie adăpostită și tipografia arhidieceșană, pe teritoriul ce astăzi îl ocupă casele Nr. 45, 47 și 49 din strada Măcelarilor în Sibiu, se publică concurs pentru facerea unui plan de edificare.

Condițiile speciale și planul de situație sunt depuse în biroul secretarului consistorial gr.-or. din loc, unde reflectanții le pot vedea în oarele de birou.

Spesele edificării se contemplează cu suma maximală de 50.000 fl.

Planurile adresate către subsemnata comisiune cu o comitivă, din care să fie evidentă locuința autorului, au să se prezenteze la secretarul consistorial până la 15 Februarie a. o. stil nou.

Planurile prezentate în acest termen se vor examina prin un juriu anume instituit spre acest scop, și acela, pe carele juriul îl va judeca de cel mai corespunzător, se va premia cu 300 fl., ear' al doilea mai corespunzător cu 200 fl., rămânând ambele proprietatea comisiunii; cele nepremiate însă se vor înapoia autorilor lor, neavând ei drept a pretinde nici o remunerație.

Dacă autorul vre-unui plan premiat va deveni întreprinzătorul încredințat cu edificarea casei, premiul nu 'i-se va solvi.

Sibiu, în 10 Ianuarie 1891 st. n.

Comisiunea administrativă a tipografiei arhidieceșane.

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIU.

Arghir și Elena.

Istoria

preafamosului fletor de craiu și a prelafrumoase fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Nr. 35/1891.

[996] 1-2

Concurs.

La școala reuniunii grănițeresci din Racovița, comitatul Sibiiului, s'a sistematizat un nou post de învățător secundar prelungă un salariu anual de 200 fl. v. a., apoi cuartir și lemne de foc.

Reflectanții la amintitul post, au să-și trimită cererile lor instruate cu toate documentele prescise de lege până în 3 Februarie st. n. a. c. la

Comitetul administrator de fondul și școalele de reuniune a fostilor grănițeri din regimentul rom. I.

Sibiu, în 20 Ianuarie 1891.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiu.

A ieșit de sub tipar

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroh gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depozit general

pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Piperuș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărutul. Obiceiurile țeranilor români la nunta, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Înderetnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstēm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Nēmčová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor înderetic. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vēntură-Feară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgărcitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusciumpărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Princesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1890.

Table with multiple columns showing train routes and schedules between cities like Budapest, Arad, Sibiu, and Hunedoara. Includes sections for Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, Budapesta-Arad-Teiuș, Teiuș-Arad-Budapesta, Copșa-mică-Sibiu, Sibiu-Copșa-mică, Cucerdea-Oșorheiu-Regh-săs., Regh-săs.-Oșorheiu-Cucerdea, Arad-Timișoara, Timișoara-Arad, Hunedoara-Simeria (Piski), and Simeria (Piski)-Hunedoara.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.